

4. Ar Reglamento (ES) 2016/161 5 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad brūkšninis kodas, kuriuo užkoduotas unikalus identifikatorius, kaip tai suprantama pagal Reglamento (ES) 2016/161 3 straipsnio 2 dalies a punktą, turi būti išspausdintas tiesiogiai ant pakuotės, ir todėl lygiagreto platintojo ant originalios išorinės pakuotės užklijuota papildoma išorinė unikalaus identifikatoriaus etiketė neatitinka Reglamento (ES) 2016/161 5 straipsnio 3 dalies?

- (¹) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69).
- (²) 2015 m. spalio 2 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2016/161, kuriuo nustatomos išsamios apsaugos priemonių ant žmonėms skirtų vaistų pakuotės naudojimo taisyklės ir taip papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB (OL L 32, 2016, p. 1).

2020 m. kovo 27 d. Lietuvos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. sausio 22 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) sprendimo byloje T-19/18, Lietuva prieš Komisiją

(Byla C-153/20 P)

(2020/C 215/28)

Proceso kalba: lietuvių

Šalys

Apeliantė: Lietuvos Respublika, atstovaujama R. Dzikovič, K. Dieninis

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Čekijos Respublika

Apeliantės reikalavimai

1. Panaikinti 2020 m. sausio 22 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-19/18, *Lietuva prieš Komisiją*, EU:T:2020:4, kuriuo jis atmetė 2018 m. sausio 19 d. Lietuvos Respublikos ieškinį dėl Komisijos 2017 m. lapkričio 8 d. įgyvendinimo sprendimo (ES) 2017/2014 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) panaikinimo.
2. Gražinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui arba pačiam išspręsti bylą dėl apeliaciniame skunde nurodytų pagrindų ir paskelbti galutinį sprendimą dėl Komisijos 2017 m. lapkričio 8 d. įgyvendinimo sprendimo (ES) 2017/2014 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) panaikinimo.
3. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Lietuvos Respublika prašo panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą T-19/18 (toliau – skundžiamas sprendimas) remdamasi šiais teisės pagrindais:

- 1) Reglamento Nr. 65/2011 (¹) 24 straipsnio 1 dalies klaidingu aiškinimu ir pareigos motyvuoti teismo sprendimą nesilaikymu, nes Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61-80 punktuose pasisakydamas dėl *kriterijų, taikomų siekiant nustatyti, ar pareiškėjai turėjo MVĮ statusą* aiškiai ir nedviprasmiškai nepagrindė savo sprendimo motyvų;

- 2) SESV 256 straipsnio 2 dalies ir teisinio saugumo principo pažeidimu, nes skundžiamo sprendimo 81-90 punktuose Bendrasis Teismas dėl rizikos projektų stebėsenos veiksmingumo pasisakė priešingai nei Teisingumo Teismas ankstesnėse panašiose bylose, o taip pat klaidingu įrodymų vertinimu, nes skundžiamo sprendimo 88-92 punktuose neteisingai nustatė faktines aplinkybes;
- 3) Reglamento Nr. 65/2011 26 straipsnio klaidingu aiškinimu ir įrodymų iškraipymu, nes Bendrasis Teismas pasisakydamas dėl patikrinimų vietoje kokybės kriterijų skundžiamo sprendimo 178-188 punktuose pateikė prieštarigus motyvus, tuo nepagrįstai išplėsdamas Reglamento Nr. 65/2011 26 straipsnį, o skundžiamo sprendimo 181 ir 191 punktuose suklydo vertindamas įrodymus;
- 4) SESV 263 ir 256 straipsnių pažeidimu ir įrodymų klaidingu vertinimu, nes skundžiamo sprendimo 195-212 punktuose Bendrasis Teismas nepatikrino, ar Komisijos informacija dėl projektų išlaidų patikrinimų nepakankamumo buvo tiksli, patikima ir nuosekli, o tai yra Komisijos sprendimo teisėtumo kontrolės trūkumas.

(¹) 2011 m. sausio 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 65/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 kontrolės procedūrų įgyvendinimo ir kompleksinio paramos susiejimo įgyvendinimo taisyklės, susijusios su paramos kaimo plėtrai priemonėmis OL 2011, L 25, p. 8

2020 m. balandžio 6 d. Supreme Court of the United Kingdom pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Zipvit Ltd / Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Byla C-156/20)

(2020/C 215/29)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court of the United Kingdom

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Zipvit Ltd*

Kita kasacinio proceso šalis: *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tuo atveju, kai i) mokesčių administratorius, paslaugų teikėja ir prekybininkė, kuri yra apmokestinamasis asmuo, klaidingai aiškina su PVM susijusius Europos teisės aktus ir paslaugų teikimą, kuris yra apmokestinamas standartiniu tarifu, laiko neapmokestinamu PVM, ii) paslaugų teikėjos ir prekybininkės sutartyje buvo nurodyta, kad į teikiamų paslaugų kainą PVM neįtrauktas ir kad, jeigu paslaugų teikimas būtų apmokestinamas PVM, su tuo susijusios išlaidos tektų prekybininkei, iii) paslaugų teikėja niekada nereikalauja ir nebegali reikalauti, kad prekybininkė sumokėtų jos mokėtiną papildomą PVM, ir iv) mokesčių administratorius negali arba nebegali (suėjus senaties terminui) reikalauti, kad paslaugų teikėja sumokėtų PVM, kuris turėjo būti sumokėtas, pagal direktyvą (¹) laikoma, kad faktiškai sumokėtą kainą sudaro grynoji mokėtina suma ir nuo jos apskaičiuotas PVM, todėl prekybininkė gali prašyti atskaityti pirkimo mokesčių pagal direktyvos 168 straipsnio a punktą kaip PVM, kuris buvo faktiškai „sumokėtas“ už tokias suteiktas paslaugas?